

Det, der bestaar.

For Guds Ord bestaar evindeligt, (1. Kor. 10, 11).

Det, som er gavnligt.

Men til enhver gives Mandens Nabenbarelse til det, som er gavnligt. 1. Kor. 12, 7.

Til det, som er gavnligt, siger Apostelen; det er et Gensyn, som udmærker alt Guds Værk.

Vi lægger Mærke til, at det Joh. 3, 16 hedder: „Thi saaledes elskede Gud Verden, at han gav sin Søn den enbaarne“.

Sa, just saaledes, fordi den Maade at elske Verden paa var i allerhøjeste Grad gavnlig.

Gud Fader har nok elsket Verden og elsker den fremdeles paa anden Maade og det ogsaa til Gavn.

Vi kan saaledes tænke paa, hvad Paulus saalede paa for Hedningerne i Korinth i Vellesten, at Gud havde givet dem Regn og frugtbar Liden af Himmelen og mætter deres Hjertes med Føde og Glæde.

Men skulde Verden hjælpes rigtig til Gavn, hjælpes til Frelse fra Synd og alle dens uheldige Følger for Tid og Ewighed, saa maatte den elstes anderledes, saaledes som naemt.

Vi minder blot om dette her som det aller stærkeste Udtryk for, at det absolut gavnlige er det Gensyn, som Guds Kærlighed tager.

En anden Ting, vi vil minde om som Gensyn for, at Gud i sine Gjerninger altid har det gavnlige for Øje, er Jesu Undergerninger.

Videnskabelig gjorde Jesus Undergerninger som „Regn“ paa sin Søndag; men ved Siden af at være Regn, var Jesu Undergerninger altid Frelsesgerninger.

Det var da i Sandhed gavnlige Gjerninger, Jesus gjorde, naar han gav den blinde Synet, rensede den spedakke, lindrede den værbarnedes Smerte, stillede Stormen paa Sæen, bekvæmte hungrede Mennesker i Ørtenen o.s.v. o.s.v.

Men Verden trængte til mere Gavn, end det Jesus udrettede, da han vandrede paa Jorden iblandt os, selv naar vi tager hans Videlse, Død og Opstandelse med i Betragtning.

Da Jesus forlod Verden og atter indtog Hellighedslandet ved Faderens højre Haand, da var Verdens Frelse grundlagt, men den var ikke virkeliggjort.

Der skulde være langt mere Gavn i Verden fra Guds Side af endnu, om Verden skulde blive frelst.

Mandens Bærf stod tilbage. Det er det, Paulus skriver om i det Kapitel, hvorfra oven for anførte Vers er taget: „Men til enhver gives Mandens Nabenbarelse til det, som er gavnligt.“

Det synes, som Menigheden i Korinth ikke havde Syn for det gavnlige i alt Guds Værk.

Den ejede et stort Maal af Gaver, men den var tilbøjelig til at bruge Gaverne til en Slags Udskilling.

Og saa var man kommen til at sammenslutte Gaverne — hvilke var de flønneste og bedste og ønskeligste?

Saa er det Apostelen, deres aandelige Fader, lader dem vide, at de har faaet alle disse Raadegaver, disse Nabenbarelser af Manden for at tjene og gøre Gavn dermed.

„Der er Forskel paa Raadegaver, men det er den samme Mand; og der er Forskel paa Tjenester, men det er den samme Herre.“

„En gives der ved Manden Bisdoms Tale; en anden Kundskabs Tale ifølge den samme Mand; en an-

den Tro i den samme Mand; en anden Gaver til at helbrede i den samme Mand“ o.s.v.

Jo, Menigheden i Korinth havde Brug for, ja endog Trang til Brug af alle de Gaver og Nabenbarelser af Manden, som fandtes i dens Midte. Disse Ting var skænket den af Gud til at gøre Gavn med.

Lignende forholder det sig endnu. Verdens første og største Trang er fremdeles Trangen til Frelse.

Men hvor en Hof troende Menighed saa har sluttet sig sammen til en Menighed, der er fremdeles meget Gavn at gøre, der trænges til mange Tjenester.

Menigheden vil altid have Brug for „Bisdoms Tale“, baaren af den rette Mand. Et vist Ord i rette Tid og paa rette Sted vil stifte Gavn.

„Vigsel med „Kundskabs Tale“. Kundskab eller Lærdom vil Guds Menighed altid have Brug for, den vil altid kunne gøre Gavn, blot — mærk dette — i den rette Mand, baaren af Guds Mand.

Og ikke mindre har den Brug for „Tro“ — det er ikke den frelsende Tro, Paulus her taler om i den Tro, der stoler paa Guds Løfter og hans Riges Sejr, og som derfor med Kraft kan gaa i Spidsen og udrette store Ting.

Og saa fremdeles. Der vedbliver at være meget for Guds Menighed at udrette. Derfor gælder det om, at alle Gaver kommer i Brug til det, som er gavnligt.

Det er Guds Maal med Nabenbarelser af sin Kærlighed at stifte Gavn.

Han har gjort Verden Gavn ved at fende den sin Søn til Frelse, dernæst ved at fende den Manden, og han bliver ikke træt, men vedbliver at ville virke til Gavn hele Verden frem imod vor endelige Forskning og til Riges Fuldbendelse.

Lad os derfor, Venner, benytte hver de Gaver, han har faaet, ikke til Stads, ikke til at prange dem, men til det, som er gavnligt. Svad det saa er, det overlades til dig, Læser, at finde ud under Guds Mands Befledning.

Men, dette Ord er værd at mærke sig: „til det, som er gavnligt.“

Titanics Undergang.

af P. J. J. Hansen, Stadsapostol, Aker.

V.

Kifferten.

Det var jo en frugtlig Ulykke, som stete hin Aprilmorgen, da „Titanic“ sank. Men kan man lide paa en enkelt Meddelelse i Aviserne, da kunde Ulykken maasse have været avarget, dersom man havde haft et eneste lille og forholdsvis billigt Medskab om Vord, nemlig en Marinerkiffert. Men det havde man ikke. Medens Skibet laa i Havn i Southampton, var man fort for dets Afrejse blev klar over, at en saadan kiffert ikke fandtes paa det; men det var Tid at lade Anker, Rederne vilde ikke opholde Skibet for en saadan Ubetydeligheds Sthid: „Titanic“ sejlede mod Amerika uden Marinerkiffert.

Du spørger, hvorledes denne Mangler kunde have skæbnesvangre Følger. I Avisen læstes, at havde Ulykkesmanden i „Titanic“'s Laarn haft den omtalte Marinerkiffert, da kunde han have opdaget Jæbjerget saa meget før, saa Sammenstødet kunde have været undgaaet. Om nu dette forholder sig saaledes, kan jeg ikke afgøre; jeg har ingen sagkyndiges Udtalelser at holde mig til, men kun en Ræsonnement. Men det er jo en Ræsonnement, at mange Sange saa faar smaa Ting en vidtrækkende Betydning, hvorfor Profeten Sefarías spørger: „Hoo har foragtet ringe Rings Dag.“ Gæsten havde tabt et Søm af den ene af sine Støvler, og det blev Aarsag til at Manden mistede Gæsten; en Sko spærrede til en Døgt, hvorved den veltede, og det blev Aarsag til Chicagos Brand. Tilværelsen er fuld af Eksempler paa, at „Liden Tue vælter stort Væs“.

Og ligesom er der mange Mennesker, der lider af Skibbrud, fordi de paa Sejlskibet eller Livets Sø mangler den Marinerkiffert, som hedder Tro. Ved Troens Kiffert opbager man Jæbjergerne; den angiver dem rette

Part, vejleder i Laage, drager os afstien i Sigte og viser os den himmelte Gavn. Derfor falder Broderen Troen „et faare magtigt Gode“. Na ja; men dette magtige Gode ringes af mange; det har de ingen Brug for; man har for meget Fastværel til at blive i Havn og vente paa Troens Raadegave. „Der bliver salig ved sin Tro,“ og saa fejler man af Sted i Vantro, Verdenskærlighed og Selvfølelighed, til Skatetrofien kommer; man grundstøder og tænker efter Ordet: „Hoo, som ikke tror, skal blive fordømt“. Na, da indier man, men for sent, hvor nødvendigt den frelsende Tro var.

Hør, hvad Luther siger om Troen: „Tro er en levende afgjort Tilid til Guds Naade“. „Troen kommer at, at man hører; men den opstaaer dog ikke ved noget blot menneskeligt Vidnesbyrd, men ved den Helligaandens Gerning i Hjertet“. „Lær (ved Troen) at kende Kristus og ham forsøgt; lær at sjunge for ham og med dybeste Mistillid til dig selv at sige til ham: „Du Herre Jesus er min Retfærdighed; men jeg er din Synd“.

Ja, det er Troen, det er for at blive ved vor Billede — den kiffert, du maa have. Gennem den ler du paa dig selv med „den dybeste Mistillid“; du ser din Synd, og den bliver mangfoldig og stor. Men du ler ogsaa Sønders Frelser, som du ser i din Vantro agtede ringe; han bliver stor for dig; han drages nær hen til dig; du ler ham at have baaret alle dine Synder, og du ser ham iføre dig sin Retfærdighed og fæde dig i Frelsens Skæbne. Han kommer dig i Møde med hele Havnen fuld af Naade, og du tager mod ham som din personlige Frelser, du tæller dig ham som din; det er Tro.

En Præst har formelig i et dansk Blad beskrevet Troen som følger: „Jeg har set et Billede af en Moder med et lille Barn paa Armen. Barnet har sine bukkede Arme om Moders Hals og trækker sig ind til hendes Bryst. En Mand forsøger at rive Barnet fra Moderen. Han kan ikke! Er Barnet da stærkere? Nej, men Moderen binder Barnet til sig med sin Arm, og Barnets Tag forsøger Moders Stykke.“ Na, det er en delik Blads at have, den ved Frelsens Bryst, i hans Arm. Vil du ikke eje den? Du er løst med Kristi Blod; du er døbt til at have din Plads der; og Guds Forjættelser vinfes og indbøder dig.

„Giv mig,“ skriver en hedenk Forfatter, „en ny Trøst, en stor og stærk Trøst, som jeg hidtil ikke har hørt om, og som jeg har hørt om, Na, hvad jeg kender, rinder mig i Hu; men min Smerte er for stor.“

En kristen Forfatter skriver: „Men vor Herre Jesus Kristus selv og vor Gud og Fader, som har elsket os og givet os en evig Trøst og et godt Naab i Naade, han trøste eders Hjerte.“ (2 Tes. 2, 16, 17).

Jo, Paulus havde „Kifferten“. „Han holdt fast ved den uhyrlige, som om han saa ham“. Og derfor var han saa modig, da alle de andre tabte Modet under Skibbrudet i det adriatiske Hav. De saa ikke Sol eller Stjerner i mange Dage; men ved Hjælp af Troens „Marinerkiffert“ saa Paulus Guds Naades Sol at lyse og Saaets Stjerner at skine under den truende Fare og formandede: „I Mand, vær det godt Naab; thi jeg har den Tro til Gud, at det skal ske saaledes, som mig er sagt.“ Matthias Claudius har skrevet:

Dg Ulykkes Værn, som Lyet har, Vil søge og vil finde; Men derimod hver selvklag Nar Maa tøs'e rundt i Mande.

En Udflugt. Under disse grønne Træers Skjage i den hvide Middagsstund, Naar henkastet paa Naturens Løppe, Jeg udstrakt mod Træets Krone ser, Da mit Øje uvilkaarligt vandrer Fra det ene Træes Top op til det andet Og fra disse opad højt mod Himlens Skyer, Som for Vinden langsomt drives fremad.

Denne, disse hvide Mesters Værelse, D, hvor magtig! — stille dog og ganske sagte Den sig gennem Træets Løppe vælter

Medad med en sagte Luftning. Svulende og søligt paa min Vande Mander den, mens Vladene i Brud For Vinden danser med en Lyd Som af mange Fødders lette Fodtrin.

D, hvor godt det føles saa at soales! Naar fra næsten feberartig Bede Jeg af dette lille Bust udrydes, Mærker denne friske Blifning, Føler jeg igen saa let og frisk til Mode,

Og mit Sind sig op til højre Stæve hæver, Frem til hine store, rige Naab.

Tanken tager Flugt med Skyen til det fjerne, Sejer let ad Luftens Vej tilbage, Til hvad var engang, men bliver aldrig mere.

Der den tøver, døende ved mangt et Sted, Og mangen herlig Stund forlængt forlunden, Mindet om en god og ædel Broder, Om en ærlig, trofast Ven, en faadan,

Som ej findes tidt i Livet.

Nalende den gaar omkring iblandt De mange Minder, snart fra et og til et andet.

Som om talende den gif iblandt dem, En Hof Venner i et andet Land.

Nalende, fordi den ej vil dem forlade, gaar den; Dog til sidst den, efter mangt et langt

Og længlet Blif tilbage, maa sig hjemad vende, For kun sjæls et andet Land at gaa.

Nu den frem mod det uvisse iler, Til hvad aldrig var, men dog maa ske skal blive, Frem mod Maalet, man har sat sig,

Lygter det maaste endnu et Stykke. Her er Plads for denne Tankens Rumlen, Plads at lave Luftkasteller, rive ned igen,

Og atter at opbygge, hvad jo dog henvejres Og forvinder, lig en Søebobbe.

Nu den synes sig en Plan at have faaet, Som den kunde bygge paa og ikke falde.

Op den bygger fra den ene Stofværk til det andet, Til den hvimlende i Gyde nær sig skuer Maalet.

Kun et Skridt og alt er færdigt! D, hvor herligt! Frem den sætter Foden — av! En Vi — den skal. Saa er da alt i Grus nu ramlet sammen, Medens jeg mig finder her i Solens Bede. Stuh.

Den højere Kritiks-Historie.

af Canon Dyson Hague.

Overlat fra „The Fundamentals“, Vol. I.

Red Chr. Falck. (Forti.) Efter Kenosis.

Man siger i denne forbindelse, at en Del af Kristi Fødselsvar, at han var berøst af vor menneskelige Uvidenheds og Fejltagers Stræbeligheder. De dvæler ved den saakaldte Være om Kenosis, eller Udtømmelsen, som en tilfredsstillende Forklaring af hans „unglev.“

Men Kristus, raste om det gamle Testaments Skrifter efter hans Opstandelse. Han bekræftede efter sin herlige Opstandelse, at de Ting der alle sammen at fuldkommes, som er skrevet i Mose Lov, og Profeterne og Salmerne om mig“ (Gal. 2, 44). Dette var ikke et Vidnesbyrd, aflagt gennem Kenosis Tiden,

*) Næmlig af Herrens guddommelige Egenstaber. C. F.

Electricity Electricity Electricity

No Dirt No Dust No Smoke No Cinders when you have electricity in your home

The Blair Electric Light and Power Co. have secured the service of a demonstrator who will be pleased to show you the many ways electricity is used in the home.

Come see the Electric Range Demonstrated on Wednesday and Thursday from 2 until 5 P. M.

Come see the Coffee Percolator, Toaster, Chafing Dish, Electric Radiator, Water Heater, Electric Grill, Washing Machine and Vacuum Cleaner.

Come and be shown the difference between the old fashioned carbon light and the new Tungsten lighting.

It is worth while to see the film at The Home Theater entitled: "The old and the new way of keeping house".

Office open all day and from 7 until 9 P. M.

Dana Koloni Standard, Alberta, Canada

Denne Koloni har nu over 125 danske Medlemmer og et stort Areal er opdyrket og medfaet i Aar.

Canadian Pacific Jernbanen har stillet 5760 Acres mere Land til Danfærns Raadighed. Dette Areal stæder til den oprindelige Koloni. Prisen paa dette Land er \$20 per Acre, og det sælges paa Bistaar af 1/10 Kontant og Resten i 9 aarlige Afbetalinger med 6 % Rente. Til gulle Folk uden Kapital men som er i Veidelse af de nødvendige Redstaber og Befæstning til at drive en Farm, vil Selskabet laane indtil \$2000 til at bebogge og opdyrke en af disse Farme for.

Vi har udgivet en lille Bog paa Dansk med Billeder af danske Folk og deres Farme beroppe samt Beskrivelser af Egen og Forholdene der. Denne Bog sendes frit paa Forlangende. Skriv efter den.

Redatte Billetspriser og Oplysning angaaende Ekstursjoner kan faas ved Genvendelse til

Racalifer, Canning & Company, General Representatives Council Bluffs, Ia.

J. R. S. Ryrth, Standard, Alberta, Canada.

medens Kristus kun var en Dreng eller en Ungling eller kun en Røde efter Hødet (1 Kor. 13, 11). Det er et Vidnesbyrd af ham, som er erklæret for Guds Søn, med Almagt. Det er den altafgørende og endelige Stemme i Sagen. Kenosis Begrænsninger, er alle nu afkaldede; og dog gives den opstandne Herre ikke alene ikke en Skjage af et Binf om, at noget Udslag i det gamle Testamente er uakkurat, eller at nogen Del deraf behøvere Revision, eller at rettes, ikke alene erklærer han højt alvorligt, at de Væger, vi har modtaget som et Værk af Moses, er virkelig Moses' Væger, men autoriserer med hans guddommelige Segl hele det gamle Testaments Skrifter fra Begyndelsen til Enden.

Der er imidlertid to eller tre Spørgsmaal, som maa gøres, da enhver, som studerer vore Dages Opgaver, vil komme til at staa Ansigt til Ansigt med dem.

Det første er dette: Er ikke Forfættelsen af de højere kristne Slutninger kun Opposition mod Lys og Fremskridt og uvidende Marmisters, og Odburanters*) Standpunkt?

Ikke Odburantier.

Det er højt fornødent at være fuldstændig klar over dette Punkt; det fjerner ikke saa lidt Misforstaaelses Stov.

Udset om at modtage det Lys, som den mest frugtfulde Undersøgelse af Sandheden, af den stærke Lærdom, kan give, er enhveres Lykke, som i Sandhed troer Bibelen. In-

ter virkelig sundt kristenind, kan forvare Odburantisme. Odburanten, som vil modtætte sig lærd Undersøgelse og værelse Undersøgelserne, har ikke kristi Mand. I Hjerte og Fremtraaden er han en Døpe fra Midtlederen. For at bruge Buffsells berømte moralske Fabel, han vil standse den grunde Dag ved at dreje Halsen om paa den galende Sane. Ingen ønsker at putte Bibelen i en Glas kasse. Men det er enhver Kristens Pligt, som tilhører den adle Hær af Sandhedsbegere at prøve alle Ting og holde fast ved det gode. Han har ogsaa Rettigheder, selv om han teknisk er uuddet, og at antage nogen som helst Opfattelse, der modfuger hans aandelige Omdømme, simpelthen fordi det kommer fra en saakaldt Værd, er at straffe sig ens Færd som Kristens og sin Fødselsret som en Mand.

(Se det hyperlige lille Værk af Prof. for Kennedy „Old Testament Criticism and the Rights of the Unlearned“. F. S. Revell). Og i kraft af hans private Dommekraft er han sig bevidst, at medens alle har Ret til at undersøge, saa maa aabenbart forindtagne Værdes Slutninger underkastes en ganske særlig indgaaende Undersøgelse. Den mest almindelige Bibelskrifter er lærd nok til at vide, at Undersøgelse af den Bog, som gør Fordring paa at være overnaturlig — af dem, som er oaubenbare Kjender af alt, der er overnaturligt, og Studiet af Genstande, som kun kan fortaas af Mennesker med et ndmygt og fenderknust Hjerte — foretaget af Folf, som bevisligt drives af en uærbdig

Mand — (at saadanne Undersø-

*) Folf som leve i Mørke. C. F.

Drit Lunds Gueberdrifte. Fra en 25e Klasse af Lunds Amdenserede Gueberdrifte kan De tillade 5 Galloner eller 125 Glas af en sund, velsmagende og forfriskende Drik. Indeholder ikke det mindste Alkohol! Præpareret af rene, importerede Gueber. Kjøb Lunds, den eneste ægte. Tilfals hos vore Agenter. Findes der ingen Agent i Deres Nabolag, saa spørg Deres Groceryman efter den eller send 25c direkte til os. Agenter findes overalt til at sælge vor lundenserede Gueberdrifte og vore Familie-Mediciner. Stor Fortjeneste. Vore Betingslister til Agenter findes frit paa Forlangende. Lunds & Co., 117-119 N. Elizabeth St., Chicago, Ill.